
OBSERVATIO
ECLIPSIS LUNARIS

die 8. Septembris 1737. st. n. Petropoli habita.

REFERENTE

G. Heinſio.

§. I.

Eclipses lunares vsu ſuo, qui eximius alias in Astro-^{Tah. XVII.}
nomiam et Geographiam redundat, nonnihil pri-^{et XVIII.}
uari videntur, quod iſtarum obſervationes ad ſum-
mam exactitudinem exigere non liceat. Cauſa præcipua
quaeri debet in vmbrae terreſtris termino, qui propter
adiacentem penumbram denſam admodum incertus conſpi-
ci ſolet. In diuerſis quoque Eclipſibus vmbra diuerſæ
denſitatis, vt ſic dicam, deprehenditur. Haec in eclipſi
præſenti non ſolum valaè diluta apparuit, ſed cum pen-
umbra quoque tantum confundebatur, vt ſucceſſum ob-
ſervationis fere deſperaremus. Huic incommodo acceſſe-
runt aliae circumſtantiae, quae obſervationem magis du-
biam reddiderunt. Fuit Eclipſis horizontalis luna ad oc-
caſum vergente, ſiquidem et initium tantum et nonnullas
phaſes ante obſcurationem maximam, quae ſub ipſo fere
lunae occaſu contigit, obſervare potuimus. Vapores in
vicinia horizontis, præſentia luminis crepuſcularis, muta-
tio diſci lunaris in figuram ovalem, quae ad horizontem
ex refractionis diuerſitate in exiguis diſtantiis oriri ſolet,
dubiam ſane obſervationem reddere valent. Licet autem
poſtremo incommodo mutationis diſci medelam attuleri-
mus; ob cauſas tamen antè allegatas, præſertim male
termi-